

کاش یک گیگ اینترنت بودم نه یک کودک؛

شیوع پدیده «یتیم اینترنتی»

امروز با یک حضور چند دقیقه‌ای در شبکه اجتماعی اینستاگرام و گروه‌های تلگرامی و دیگر شبکه‌ها، نشانه‌های بسیاری از افراد درگیر این سندروم را مشاهده می‌کنید که در صدر آنان سلبریتی‌ها و بازیگران و چهره‌های مطرح هستند که متأسفانه کمترین میزانی از سواد رسانه و فرهنگ استفاده از این فضا را ندارند.

امروز با یک حضور چند دقیقه‌ای در شبکه اجتماعی اینستاگرام و گروه‌های تلگرامی و دیگر شبکه‌ها، نشانه‌های بسیاری از افراد درگیر این سندروم را مشاهده می‌کنید که در صدر آنان سلبریتی‌ها و بازیگران و چهره‌های مطرح هستند که متأسفانه کمترین میزانی از سواد رسانه و فرهنگ استفاده از این فضا را ندارند.

شیوع پدیده «یتیم اینترنتی»؛

شیوع پدیده «یتیم اینترنتی»؛ به گزارش «تابناک باتو»؛ علیرضا آل داود با اشاره به اینکه استفاده صحیح و مبتنی بر رژیم مصرف رسانه از فضای مجازی منجر به رشد کشور در حوزه‌های مختلف می‌شود، اظهار کرد: استفاده از فضای مجازی مانند مصرف غذا است که اگر درست و مبتنی بر یک برنامه‌ریزی دقیق نباشد در بلندمدت می‌تواند عوارض منفی بسیاری را برای فرد به ارمغان بیاورد.

وی خاطرنشان کرد: فقدان این استعداد ذهنی می‌تواند منجر به صدمه، مسمومیت ذهنی، عدم پذیرش یا خرابکاری‌هایی شود که فرد را با خطرات مهلکی روبه‌رو کند.

نتیجه تحقیق مؤسسه پژوهشی بریتانیایی GlobalWebIndex از 5 هزار کاربر سراسر جهان درباره رفتار آنلاین آنها نشان می‌دهد که کاربران اینترنت در جهان به‌طور متوسط روزانه 109 دقیقه را در شبکه‌های اجتماعی سپری می‌کنند.

تا پایان سال ۲۰۱۶ میلادی کاربران اینترنت در ژاپن به حدود ۷۵ میلیون نفر رسیده اما آنها روزانه بطور متوسط ۱۹ دقیقه در شبکه‌های اجتماعی وقت می‌گذرانند که کمترین میزان حضور در جهان است.

شیوع پدیده «یتیم اینترنتی»؛

متأسفانه طبق آخرین پژوهش‌ها و اعلام مسئولان مرتبط در سطح کشور، مردم ایران روزانه بین 5 تا 9 ساعت در شبکه‌های اجتماعی حضور دارند که این حضور بی‌هدف در فضای ناامن و در حیطه مدیریتی رمز شده توسط دشمن بسیار خطرناک است.

متأسفانه فضای روانی این روزهای کشور متأثر از اخبار منفی و شوک برانگیز فراوان است و همین موضوع جامعه را به سمت بی‌اعتمادی افراد نسبت به یکدیگر، استرس و اضطراب فراوان سوق می‌دهد البته طرح این موضوع به معنای عدم انتشار و آگاهی‌رسانی به مردم نیست.

سر منشا بسیاری از بیماریها، استرس و تنشهای عصبی عنوان می‌شود و این در حالیست که ما باید برای تزریق روح امیدواری و نگاه امیدوارانه به آینده در سطح جامعه تلاش کنیم و اخبار اجتماعی منفی نظیر قتلها، کودک‌آزاریها و ... را برای گروه‌های تخصصی و به‌صورت خاص منتشر کنیم تا با فعالیتهای علمی، قضایی و ... تا حد ممکن از تکرار این مشکلات و حوادث جلوگیری کنیم.

از نخستین تبعات این حضور بیمارگونه در فضای مجازی اعتیاد اینترنتی است که عواقب بسیار خطرناکی را بخصوص برای نوجوانان و جوانان به دنبال دارد.

دکتر دیوید گرینفیلد سال‌ها بر روی اعتیاد اینترنتی فعالیتهای علمی داشته است و می‌گوید وجود پیشرفت روزافزون اینترنت و فواید این تکنولوژی برتر قرن، اعتیاد به اینترنت و فناوری اطلاعات بیش از اعتیاد سنتی گردن‌گرددن مردم شده است، من نسبت به وعده تکنولوژی مبنی بر بهبود کیفیت زندگی تردید دارم و هنوز هم از اینکه کامپیوتر و اینترنت این قدر اسراف‌کننده زمان توده مردم هستند، در تعجبیم؛ من این

حقایق را از مصاحبه، مطالعه و درمان هزاران فردی که به کلینیک مراجعه کرده‌اند، دریافته‌ام؛

متاسفانه به دلیل فقر دانش شدید میان مسئولان و مردم در حوزه فضای مجازی و رسانه یک عقب‌گرد خطرناک در حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی داشته‌ام؛ و متاسفانه تشنگی گفتمان و نفوذ دشمن در داخل کشور هم به این موضوع کمک بسیاری کرده است.

وی یکی از پدیده‌های این روزهای کشور را پدیده اینترنتی؛ عنوان کرد و افزود: تیم اینترنتی، کودکانی هستند که والدین‌شان به حدی در باتلاق عمیق فضای مجازی غرق شده‌اند که فرصت جزئی‌ترین تعامل با کودکان خود را ندارند و به شدت احساس تنهایی و طرد شدن می‌کنند.

شیوع پدیده اینترنتی؛

این مدرس سواد رسانه‌ای تصریح کرد: در یکی از کلاس‌هایم، نام‌های از سوی یک بچه 8 ساله خوانده شد که همه جمعیت را در بهت فرو برد؛ آن بچه خطاب به پدر و مادرش نوشته بود: کاش یک گیگ اینترنت بودم نه یک کودک، کاش من هم یک گیگ اینترنت پر سرعت بودم تا هر از گاهی دستان پرمهر پدر و مادرم را لمس می‌کردم، مرا با حرص و ولع وصف ناشدنی در آغوش می‌کشیدند و شب‌ها در بغلشان می‌خوابیدم اما افسوس که انسان هستم و یک کودک! و متاسفانه این غفلت از حضور فرزندان که شیرینی‌های زندگی هستند روز به روز بیشتر می‌شود.

این پژوهشگر فضای مجازی از مشکلات جدی این روزهای کشور و مردم معتاد به اینترنت را خشونت پنهان و افسردگی دانست و افزود: در تحقیقات متعدد روان‌شناسان نشان داده شده که بر خلاف کتاب‌ها که انسان پس از مطالعه آنها را کنار می‌گذارد و روحیه مثبت پیدا می‌کند، استفاده از فضای مجازی انسان را به شدت پابند خود کرده و محدود می‌کند به طوری که گذراندن وقت بسیار در فضای مجازی در نهایت منجر به دوری از دوستان حقیقی و خانواده، افسردگی، جذب شدن به افراد با هویت مجهول، خلافتکار و شکست عاطفی می‌شود.

خشونت پنهان در فضای مجازی اغلب خود را به صورت تخلیه احساسات، ناراحتیها و عصبانیت‌ها در کامنتها نشان می‌دهد و افراد فکر می‌کنند که با ابراز خشم مجازی خود در شبکه‌های مجازی برای لحظه‌ای آرام می‌شوند که متاسفانه این خشم پنهان و ناگهانی امروز به فضای حقیقی هم سرایت کرده و کشور را در جهات گوناگون دچار مشکل کرده است.

یکی از بحران‌های فردی و اجتماعی دیگر خودپنداری ناشی از تعامل کاربران با فضای مجازی بوده و اینترنتی؛ در چنین شرایطی همانند یک سندروم اجتماعی، بحران‌های هویتی را دامن می‌زند و این امر زمینه‌ساز بسیاری از تعارضات اجتماعی، فرهنگی و سیاسی خواهد شد.

اختلال شخصیت خودشیفته مربوط به مشغولیت ذهنی بیش از اندازه به خود و چگونگی بینش دیگران نسبت به خود است؛ خودشیفتگی عبارت است از برداشتی پرطمطراق اما توخالی و متزلزل از خود که با شبکه‌های اجتماعی تقویت می‌شود.

امروز با یک حضور چند دقیقه‌ای در شبکه اجتماعی اینستاگرام و گروه‌های تلگرامی و دیگر شبکه‌ها، نشانه‌های بسیاری از افراد درگیر این سندروم را مشاهده می‌کنید که در صدر آنان سلبریتی‌ها و بازیگران و چهره‌های مطرح هستند که متاسفانه کمترین میزانی از سواد رسانه و فرهنگ استفاده از این فضا را ندارند.

افراد مبتلا به این اختلال دارای احساس فراتر از قانون هستند و احساس می‌کنند قوانین شامل حال آنان نمی‌شود؛ این افراد اکثر رفتارهایشان، خودخواهانه است و اگر سخاوتمندی هم می‌کنند، فقط برای دل‌مشغولی‌ها و برنامه‌های خودشان است، حرف‌های دیگران را نفی می‌کنند، نادیده می‌گیرند و کوچک می‌شمارند و نگرانی‌های دیگران برای‌شان بی‌اهمیت است، با نظر مخالف یا امر و نهی از جانب دیگران به راحتی عصبانی می‌شوند، همواره تمایل دارند دیگران را برای اشتباهات سرزنش کنند، ایده‌های‌شان را پراهمیت می‌دانند و به آن‌ها افتخار می‌کنند و وقتی از آن‌ها انتقاد می‌شود اعتماد به نفس‌شان را از دست می‌دهند.

در فضای مجازی کنشها و واکنشها و واکنشها به ثانیهها وابستگی دارند و اگر غفلتی صورت گیرد می‌تواند عواقب جبرانناپذیری را در سطح جامعه به وجود آورد.